

ЧАРОБНА КУЋИЦА НА ДРВЕТУ бр. 24

ЗЕМЉОТРЕС У ПРАСКОЗОРЈЕ

Мери Поуп Озборн
Илустровао Сал Мердока

Превела
Милица Цветковић

мала лагуна

Наслов оригинала

Mary Pope Osborne

EARTHQUAKE IN THE EARLY MORNING

Text Copyright © 2001 by Mary Pope Osborne

Illustrations Copyright © 2001 by Sal Murdocca

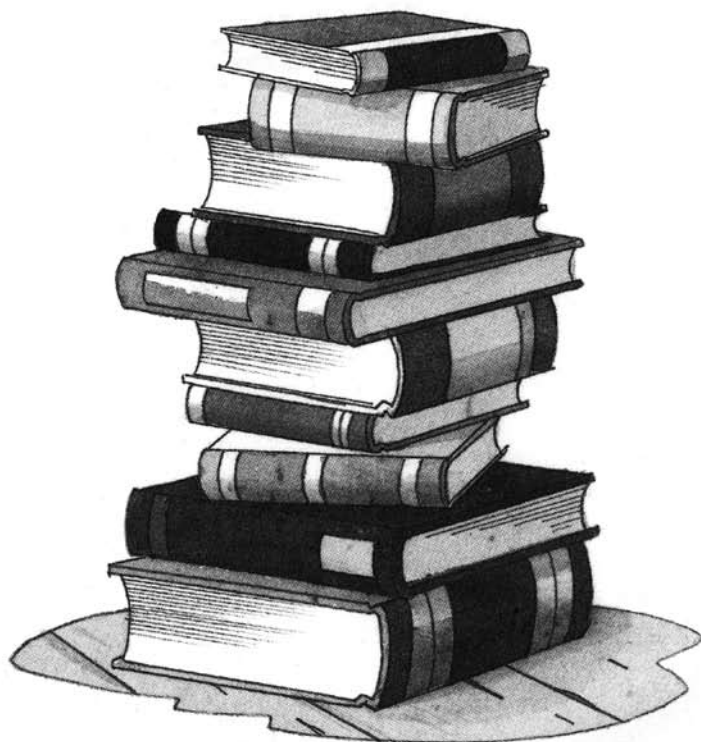
Published by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Random House, Inc.

Translation Copyright © 2009 за српско издање, ЛАГУНА

Садржај

Пролог	9
1. Ћију-ћи	11
2. Грмљавина под земљом	17
3. Велики потрес	27
4. У чему је ствар?	34
5. Стојте! Стојте!	43
6. О нечему што треба позајмити	49
7. Динамит!	56
8. Срећно, Сан Франциско!	62
9. Најлепша соба	65
10. Тајна Морганине библиотеке	76

*Посвећено Чи Хион,
Ендрурој и Пиџеровој мајци*

Пролог

Једног летњег дана у Жапчевом Рукавцу у Пенсилванији, у шуми се појавила тајанствена кућица на дрвету.

Осмогодишњи Џек и његова седмогодишња сестра Ени попели су се у ту кућицу. Открили су да је пуна књига.

Убрзо су Џек и Ени схватили да је кућица чаробна. Она их је носила на места из тих књига. Само је требало да покажу неку слику и пожеле да оду тамо.

Успут су сазнали да кућица припада Моргани ле Феј. Моргана је библиотекарка

чаробница из Камелота, давног краљевства краља Артура. Она путује кроз време и простор и сакупља књиге.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 5–8 Џек и Ени су помогли Моргани да се ослободи чини. У књигама бр. 9–12 решили су четири древне загонетке и постали мајстори библиотекари.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 13–16 Џек и Ени су сачували старе приповетке да се не изгубе заувек.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 17–20 Џек и Ени су ослободили чини тајанствено кученце.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 21–24 Џек и Ени се налазе пред новим искушењем. Морају да пронађу четири различита нарочита списка за Морганину библиотеку како би спасли Камелот. Управо се спремају у потрагу за четвртим списом...

1. Ћију-ћи

Џек се придигао из кревета. Загледао се кроз прозор.

Небо је било још тамно. Сунце би ускоро требало да изађе.

„Ускоро ће куцнути час“, прошапутао је за себе.

Дан раније, у чаробној кућици на дрвету, на поруци од Моргане писало је: „Вратите се сутра, рано ујутро.“

Џек је скочио из кревета. Обукао је фармерке и мајицу. Затим је зграбио ранац и изашао у ходник.

Провирио је у Енину собу. Ње тамо није било. Тихо је сишао низ степенице и изашао на предња врата.

Ени је седела на степеницама трема. Џек је сео поред ње.

„Шта радиш?“, питао је.

„Чекам да птице запевају“, објаснила је Ени.
„Мислила сам тад да те пробудим.“

Џек и Ени су посматрали небо како прелази из тамне нијансе сивог у светлију нијансу. Тада су и птице отпочеле своју песму.

„Ћију-ћи“, рекла је Ени.

Без иједне речи, Џек и Ени су сишли са трема. Кренули су улицом према шуми Жапчевог Рукавца.

У шуми је било свеже. Џек и Ени су потрчали кроз шуму према лествицама од канапа. Лествице су висиле са највишег храста. На врху крошње налазила се чаробна кућица.

Попели су се у њу. Унутра је светло једва допирало.

Ени је подигла поруку која је стајала на поду. Принела ју је до прозора и наглас прочитала:

*Драћи Џек и Ени,
Камелоџи је у ојасносџи. Да бисџе
сџасли краљевсџво, молим вас,
нађиџе ове нарочиџе зајисе за моју
библиоџеку:*

*О нечему шџо шџреба џраџиџи
О нечему шџо шџреба џослаџи
О нечему шџо шџреба научиџи
О нечему шџо шџреба џозајмиџи*

*Хвала вам,
Морџана*

Џек је дубоко удахнуо.

„У реду“, рекао је. „Имамо први нарочити спис: списак из Грађанског рата.“

„Имамо други“, ускочила је Ени, „писмо из Рата за независност.“

„Имамо трећи“, наставио је Џек да набраја, „песму из школе из доба пионира.“

„Треба нам само још један“, закључила је Ени.

„Питам се *зашто* морамо да пронађемо све те нарочите списе за Морганину библиотеку“, рекао је Џек. „Како ће то помоћи Камелоту?“

„Не знам“, одговорила је Ени. „Али хајде да кренемо, да што пре разрешимо ту мистерију. Где нам је књига за истраживање?“

Претражили су кућицу на дрвету.

Књига о Пенсилванији, која их је увек враћала кући, била је у ћошку. Поред ње је стајала још једна књига. Ени ју је подигла.

„То је то“, тихо је изговорила. Показала је Џеку насловну страну. Писало је:

САН ФРАНЦИСКО, КАЛИФОРНИЈА, 1906.

„Калифорнија?“, обрадовао се Џек. „Одувек сам желео да одем у Калифорнију.“

„И ја“, сложила се Ени. Насмешила се.
„Изгледа да сам госпођици Нили ипак рекла истину.“

„Да“, рекао је Џек смејуљећи се.

Чаробна кућица на дрвету их је у последњој пустоловини одвела у пионирско доба и преријску школу. Када су били тамо, Ени је рекла учитељици, госпођици Нили, да су њих двоје на путу за Калифорнију.

Ени је показала прстом на насловну страну књиге о Калифорнији.

„*Стиварно* желимо да одемо тамо“, рекла је.

Ветар се раздувао.

Кућица на дрвету се завртела.

Вртела се све брже и брже.

А затим се све умирило.

Потпуно се умирило.

2.

Грмљавина под земљом

„Лепа одећа“, рекла је Ени.

Џек је отворио очи.

Ени је била обучена у плаво-белу хаљину с великом морнарском крагном и белим дугачким чарапама.

Џек је имао смеђе панталоне до колена, капутић, прслук, капу и лептир-машну. Ранац му је поново постао кожна торба. И он и Ени су били у плитким чизмама на пертлање.

Црквено звоно је зазвонило.

Динг. Динг. Динг. Динг. Динг.